

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-04-09)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-04-09)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 22. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020015.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

Kjøbenhavn, 9. April 1868.

Kjære Quaade! Endskjøndt jeg egentlig ikke har noget Nyt at meddele kan jeg ikke undlade at benytte Coureren for at sende Dem et Par venlige Linier og for endnu yderligere hvis det behøves at forsikkre Dem at General Raasløff ikke har nogensomhelst Mission fra min Side andet end den at vende tilbage oplivet og frisk i Sind for at kunne med sin sædvanlige Energie og Kraft tage fat paa de 3 à 4 væsentlige Lovforslag som skulle endelig behandles forinden Rigsdagen kan faae Lov til at gaae hjem. Det kan vel være slemt at jeg ved denne Reise har givet Journalisterne mere Stof end ellers, men de der kunne tænke og som ikke ere onskabsfulde, ville naturligviis sige sig selv, at naar man havde noget Ondt eller Hemmelighedsfuldt isinde, da vilde man ikke annoncere det saa høitideligt, ligesom vedkommende Regjeringer, hvilket dog er Hovedsagen, fuldkomment klart ville forstaae, at det aldrig kunde ligge i den franske Regjerings Hensigt at afslutte nogen Convention med os nu hvorved den bandt sig, forinden Sligt gjordes fornøden. — Hvis denne Reise maatte i Virkeligheden føre til nogen Skade, da har kun jeg Skylden deri, thi jeg har forceret Krigsministeren efter Statsraadet i Fredags til at tage denne Ferie, fordi vi ikke kunne være tjent med at see ham saa lidende og ussel som i den sidste Tid, og fordi jeg er overbeviist om, at de ubehagelige Forespørgseler, som jeg naturligviis har forudseet at ville faae, ikke ville have en skadelig Indflydelse i Forhold til den Gevinst at faae Krigsministeren rask og livlig tilbage efter Paaske. Gid jeg havde kunnet følge med ham, thi jeg trænger aabenbart ogsaa i høi Grad til paa nogen Tid at komme ud af disse smaa og trykkende Forhold og atter i en 14 Dage kunne fuldkommen hengive sigs. 23i Betragtning af andre og livligere Forhold samt en fyldigere Udvikling; havde jeg nu kunnet faae Congé til samme Tid, da har man ogsaa kunnet reise gratis, thi man kunde have speculeret paa 1 Dags eller 2 Dages Indflydelse heraf paa den let paavirkelige Børs i Paris. Dog nu nok herom, desværre er der vist ingen Udsigt til at jeg i Mai Maaned som er mit Ønske kan komme til Paris, medmindre Ministeriet skulde være saa heldig at springe paa Kirkeloven, der i næste Uge skal til anden Behandling i Landstinget, hvor den har en Deel Modstandere. Jeg skulde ikke græde herover og det er min oprigtige Mening at der ikke vilde være mindste Fare i Øieblikket forbundet med et Skifte med Hensyn til den ydre Politik, thi den kan ikke godt uden fuldstændig Galenskab føres anderledes, og vist er det at ligesom Ministrene ere trætte og afsløvede om ikke ved det anstrængende Arbeide saa dog ved Manglen paa Hvile og Ro, saaledes er man saavel fraoven som franedet ogsaa træt af bestandig at see de samme Ansigter. — Hvad nu den vigtige Phase angaaer hvori Sagen nu er traadt, da er denne naturligviis ingenlunde fri for Farer, og dette endog af den Slags, som kan være vanskelig at væрге sig imod, men uden Risico sjelden eller aldrig nogen Gevinst i denne Verden, der kan altsaa ikke tvivles om at Forsøget maa gjøres, mislykkes det i den Forstand at det heller ikke herigjennem er muligt at naae det som er Hovedsagen nemlig Flensborger- linien, og ved hvilken generøse Retrocession Preussen virkelig forpligter Danmark til Taknemmelighed, da maae vi allerhelst være frie for det Hele, thi det viser da at Preussen dog ikke vil opgive Tanken om ved given gunstig Leilighed at tage Resten. Af en slig Begjærighed, som kan være uhyggelig nok, skal man heller ikke lade sig forskrække, thi ligesaa lidt som Individuerne kunne frie sig for Røvere og Tyve ligesaa lidt kunne Staterne det og man maa derfor ogsaa i sidste Fald passe paa det bedste man kan, vidende at Alt ligger i en Andens Afgjørelse end i de menneskelige s. 24Planer. — . . . Hermed Farvel for idag, thi jeg skulde ogsaa have skrevet et Par Ord med Coureren til Falbe og Moltke. —

C. E. Frijs.